

TRACKINGS

Anders Rönnlund 12 januari – 17 februari 2017 Video – och ljudinstallationer

Det har alltid funnits sätt att hävda sig som medborgare, att hävda sin värdighet som människa i diktaturer eller destruktiva demokratier. Anders Rönnlunds videoinstallationer visar några av dessa sätt. De kan vara individuella, bräckliga, förtvivlade och fyllda av dödsångest, men de kan också vara kollektiva och fredligt hoppfulla... Vi kan beröras, tilltalas av dem och leta efter den egna positionen..." Susanne Concha Emmrich (filolog, författare, filmmakare)

Anders Rönnlunds konst har en agenda. En politisk udd. Ett patos. Den är också personlig, självupplevd och lågmäld. Konstnärens upplevelser av platser och situationer där uppenbara övergrepp, orättvisor och förtryck visar sig återberättas i hans konst. Den får oss att se, höra, känna, förstå och dra slutsatser som om vi själva varit vittnen, som om något hemskt och obegripligt stegvis uppenbarar sig i vårt slumrande medvetande. Vi leds med varlig hand in i frågor om sociala, ekonomiska och politiska orättvisor, korrruption, förtryck och maktmissbruk. Vi närmar oss svåra allmänmänskliga frågor och man kan bli rasande inombords. Här ställs vi inför tecken och spår av skeenden som vi bara kan ana och misstänka men där vi inte har tillgång till alla fakta. Vi har ingen att anklaga eller ställa till svars, vi har bara vår egen känsla av att något inte står rätt till. Förtryck har här inget ansikte utan kryper in under vår hud och graden av dess grymhet är förknippat med vår egen förmåga att föreställa oss dess gränser.

Estadio Nacional

Materialet till konstverket *Estadio Nacional* kom till efter en av konstnärens resor i Chile år 2008. Verket är orsakat av ett oväntat möte med en vaktmästare vid Stadion (Estadio Nacional) i Santiago de Chile. Vaktmästaren vistas där varje dag och han ville visa att han upptäckt att man i vissa ljusförhållanden, i ett särskilt släpljus, kan se ristningar i cementen på väggarna. Ristningarna var begravda under flera lager av färg men kunde skönjas vid ingång nummer 1 och 8.

Anders Rönnlund fotograferade ristningarna. Vissa var bara fragment medan andra framstod mer tydliga. De flesta var daterade. 11 september 1973 och 10 dagar framåt. Därefter upphörde de.

Den 11 september 1973 genomförde Pinochet sin militärkupp i Chile. Utvalda motståndare hämtades för att förhöras, arresteras och torteras. De fängslades i korridorerna till Estadio Nacional i Santiago. Därefter var många av dem döda eller spårlöst försvunna. Vaktmästaren hade en nära släkting bland de som försvann. Han ville visa och berätta. Här fanns spår och vittnesbörd av något oförlåtligt.

Konstverket *Estadio Nacional* är en installation bestående av videoprojektioner och ljud. Det visades första gången på Museo de Arte Contemporáneo i Santiago år 2012.

43

Verket 43 kom till under en av konstnärens vistelser i Mexico City under perioden september – november 2014. Ganska snart fann han att stämningen var upprörd och att människor talade om en händelse inte långt från Mexico City. Där hade 43 lärarstudenter från Ayotzinapa nyligen spårlöst försvunnit under en demonstration. Fakta säger att de 43 fördes bort i en buss på order av polis. Fakta är att de 43 aldrig kom tillbaka.

Konstnären valde att följa med sina upprörda vänner till en demonstration emot händelsen inne i centrala Mexico City. När de steg av metron i närheten av samlingsplatsen hördes en samstämmig kör av röster på perrongen. Alla sa samma sak. Räkneord. 1, 2, 3, 4, 5 o s v till nummer 43 och om igen. Framme vid El Ángel de la Independencia hade 100 000 människor samlats till en fredlig demonstration. Hela tiden hördes olika grupper som räknade till 43.

Verket 43 är en video- och ljudinstallation som visas för första gången.

Elisabeth Fagerstedt